

**[Aksel Larsen.]**

Jeg nægter at tro paa, at Regeringen ikke er saa duelig, at den mindst tre Dage før, den vil sætte en Rationering i Kraft, er klar over, at den agter at gøre det. Man maa derfor tro, at det har været en velovervejet Plan, og det bliver ikke bedre, naar Ministeren siger, at han har hele Regeringens Sanktion til at handle, netop som han gjorde, i denne Sag.

Jeg vil ogsaa spørge Ministeren, hvordan det gaar med Fedtprisen. Nu stiller man i Udsigt, at der engang, jeg ved ikke hvornaar, skal komme Maksimalpris paa Fedt. Men hvorfor kom der ikke den Fredag Morgen en Bekendtgørelse, som forbød enhver Prisforhøjelse paa Fedt, og hvad har Ministeren gjort for at undersøge den Sag, jeg rejste i sidste Uge om Fabrikant Houlbergs — et agtet Medlem af det ærede Medlem Hr. Frits Clausens Parti — enesteaaende Vareaager med Hensyn til Fedt, gennemført netop i Ly af Smørrationeringen?

Lad mig endvidere nævne det Tvangsarbejde, man er i Færd med at indføre herhjemme, og som ikke bliver mere behageligt, efter at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har sat Retsforbundets blaa Stempel paa det, og lad mig nævne de Anstrengelser, man gør sig for at faa undermineret Arbejdsmandsforbundets Løntariffer, der i Forvejen saa sandt ikke er for høje. Lad mig erindre om de Vilkaar, man byder Alders- og Invalidereyndere, og lad mig nævne, at man endnu ikke, til Trods for at vi befinder os i Slutningen af November Maaned, har fundet sig foranlediget til at gøre noget for de arbejdsløse, hvis Forhold er fuldkommen katastrofale.

Alt dette siger os, at Samlingsregeringen i sin praktiske Politik ikke har været noget Værn for Smaafolk mod Reaktionen, men at den økonomisk har opfyldt Reaktionenens Ønsker, og derfor, siger jeg, har den udført Handlinger, som ikke er til Gavn for Danmark og det danske Folk, uanset hvor mange lyriske Udtalelser desangaaende man saa fremkommer med her fra denne Talerstol.

Man forsøger at fremstille det saadan, at nu har man ved Hjælp af denne Samling likvideret Klassepolitikken, og det er nærmest kun Kommunisterne, der vil drive Klassepolitik. Det siger det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, og han paastaar samtidig, at der er rørende Enighed i Retsforbundet om den Politik, han repræsenterer. Jeg henstiller, at han tager og læser lidt i „Vejen frem“ og kigger paa, hvad hans Parti-medlem Brøns-Appelt har skrevet om den

Sag. Hans Betragtninger tyder just ikke paa nogen synderlig Enighed.

Men lad mig sige: Selvfølgelig eksisterer der Klassepolitik og Klassekamp, saa længe Samfundet er et Klasssamfund, og det danske Samfunds sociale Struktur forandredes ikke, da Samlingsregeringen dannedes den 9. April. Det, der skete, var, at Reaktionen sikrede sig Pant og Brev paa, at Samlingsregeringen vilde gennemføre dens Politik, og hvad denne Sag angaar, har det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ligefrem bragt en Dokumentation frem i sin Finanslovtale.

Derfor ser vi os nødsagede til at fortsætte vor Opposition mod denne Politik, og vi gør det ikke snæversynet ud fra Arbejderklassens øjeblikkelige økonomiske Klasseinteresser, men fordi vi anser en Politik, der gavner de store og plyndrer de smaa, for at være til Skade for hele Folket og derfor nu og i Fremtiden til Skade for Landets Interesser. Og vi agter at fortsætte vor Kamp mod den og for de Synspunkter, vi anser for rigtige, indtil denne Kamp er endt med den Sejr, vi er sikre paa ikke vil udeblive.

**Oluf Pedersen:** Den højtærede Statsministers Udtalelse om, at hele Regeringen, og følgelig ogsaa Ministrene uden for Partierne, stod paa parlamentarisk Grund, har det danske Folk modtaget med Tilfredshed, og fuld Klarhed ogsaa med Hensyn til de saa moderne Ministerlistefabrikanter skabtes ved Statsministerens Tilføjelse om, at heller ikke Landets Konge nærede Ønske om at handle uden om Rigsdagen. Dette er en naturlig Bekræftelse paa hævdvunden dansk Statsskik, hvorefter nu alle har sig at rette.

Der har fra forskellig Side været talt om Samarbejdet med det nye Tyskland, bl. a. siger det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at han vil have et saadant Samarbejde. Denne Udtalelse forekommer mig at være meget besynderlig, for vi er jo alle rede til dette Samarbejde, saa langt som det er foreneligt med danske Interesser. Dette Samarbejde mellem Danmark og Tyskland er ikke alene et Led i selve det nationale Samarbejde mellem Partierne, men det er i Gang, hvilket fremgaar af Samhandelens Vækst. Tyskland er Realiteternes Mænd, og det vil vi fra dansk Side ogsaa være.

Naar det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen saa siger, at naar vi vil være det, skal vi være gode ved det ærede Medlem Hr. Frits Clausen, saa maa jeg ærligt tilstaa, at ham har vi været gode ved, og Sønderjysk Fond kan tale med derom. Jeg tror,